

Ljudje imajo imena.

Imena, ki postanejo tako pomembna,
da po njih poimenujejo ulice,

trge, ceste in celo stavbe.

Imena. Vaša identiteta.
Je to vaše ime?

Beseda ali skupek besed, po katerih
je oseba ali stvar poznana

ali se naslavlja.

Pa ta beseda
ali skupek besed kaj pomeni?

Julija, ki ni vedela,

da bo Wittgenstein 350 let
pozneje razvil jezikovno teorijo,

je izrekla nesmrtno besede,

ko jo je Romeo "vzel v oblast".

Rekla je: Kaj je v imenu?
Tisto, kar imenujemo vrtnica,

z drugim imenom
bi se vonjalo prav tako sladko.

Težko rečem,
kdaj sem se zavedel tega,

a mislim, da sem imel od nekdaj
eksistencialno krizo identitete.

Kdo sem?
Kaj je moj namen?

Zakaj sem tu?

Ali sploh obstajam?

Nisem ne od tod ne od tam.

Nisem ne iz tega mesta
ne iz tistega mesteca.

Ne sodim v nobeno državo,
deželo ali dom.

Sem naključen,
kataklizmičen pojav,

ki jadra skozi čas,
hkrati pa je tudi obtičal.

Razporejam drobiž, bankovce
in dokumente.

Potujem
po nesmiselnem veselju.

Med mnogimi nesmiselnimi veselji,
ki so obtičala skupaj v praznini.

Zdaj pa mislim,
da me je strah.

Strah me je iti naprej.

Mi pokažete
še najemno pogodbo?

Zdaj pa mislim, da me je strah.
Strah me je iti naprej.

Iti naprej,
pomeni iti stran od tod.

To pomeni,
da se moram najti, izgubiti,

izginiti in začeti znova.

Najprej tujec, potem pa počasi
enako kot vedno, v drugem kraju,

kjer bom rekel,
da sem bil od nekdanj,

a o njem ne bom vedel ničesar.

Ne bom se mogel premikati
in razmišljati,

a po malem,

bom kljub vsem oviram,

o tem kraju nekaj vedel.

Dovolj, da se bo izkazalo,
da gre za kraj, enak drugim.

Kraj, ki je videti
kot ustvarjen zame, a me noče.

Mogoče je samo v notranjosti
moje lobanje,

po katerem sem popotoval
in si mrmral svoje stare zgodbe.

Stare zgodbe,
kot bi jih pripovedoval prvič.

Zgodbo o potnem listu številka

Osebni izkaznici številka ...

TI BIL BI TI

Prevedel Miha Jenko